

06. 07. 2014. – 14. ned./godinu

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Vilibald, Klauđije
- **Utorak:** - Akvila i Priscila
- **Srijeda:** - Bl. Marija Petković
- **Četvrtak:** - **Veronika Julijani**
- **Petak:** - sv. Benedikt, opat
- **Subota:** - Proklo, Hilarije, Fortunat

M I S E S U:

Prizna-sv. Ivan 8,00 sati :Martin i Ika Matijević
Cesarica : 9 sati : Mićo, Marija i Jeva Smojver
L. Šugarje:11 sati: Marijan, Šime, Krsto
i Adrijana Fatović

Na XVII. redovitom provincijalnom kapitolu hrvatske kapucinske provincije svetog Leopolda Bogdana Mandića u četvrtak, 3. srpnja 2014., izabrana je nova provincijalna uprava. Za provincijalnog ministra izabran je fra Jure Šarčević. Provincijalni vikar je fra Goran Rukavina, savjetnici su fra Ivica Petanjak, fra Ivica Vrbić i fra Željko Cestar.

Mise u Barić Dragi kroz ljetne mjesece služiti će se subotom kao i prijašnjih godina – u 19,30.

Danas poslije podne je proslava blagdana Pohođenja BD Marije Elizabeti na Baškim Oštarijama u 15 sati. Pozivaju se svi vjernici na misno slavlje, kasnije na druženje.

Na stoliću poslužite se Glasom Koncilom
Kroz ljetne mjesece naručeno je više brojeva te ga ima u dovoljnom broju primjeraka

Izdaje: *Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag*
Župnik: *fra Josip Grivić*
Župni vikar.: *fra Zlatko Šafarić*

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

06. 07. 2014. –

14. ned./godinu

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)
19,00 sati Ivan i Marija Došen

Ponedjeljak, 07. SRPNJA

19, sati 1./ Za zdravlje jedne osobe
2./ Alojz Moravek

Utorak, 08. SRPNJA

19,00 sati + Mara Jorov, Domines

Srijeda, 09. SRPNJA

19,00 sati +Milan Miletić i svi njegovi pok.

Četvrtak, 10. SRPNJA

19,00 sati:

Petak, 11. SRPNJA

19,00sati + Vrban Ana, Jurica i svi njihovi pok.

Subota, 12. SRPNJA

19,00 sati

Barić Draga na groblju u 19,30

Misna nakana po dogovoru

13. 07. 2014. – 15. ned./godinu

Prizna-sv. Ivan 8,00 sati : Jure Mandekić, Juko

Cesarica : 9 sati : +Matilda Milinović

Karlobag: 10 sati - Pro populo

19.00 sati Po nakani jedne osobe

L. Šugarje:11 sati : + Tomislav Trošelj

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna

Kapucinski samostan

Kapucinska 1, Karlobag

tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

06. 07. 2014.

God. IV., br. 141.

Mt 11, 25-30

U ono vrijeme reče Isus:

»Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče, tako se tebi svidjelo. Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti. Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.«

Sveta Veronika, kapucinka

se rodila 27. srpnja 1660. u Mercatellu, u srednjoj Italiji, kao sedmo dijete dobrostojeće obitelji.

Kad joj je bilo 4 godine, izgubila je majku. Majka je na smrtnoj postelji okupila oko sebe pet svojih kćerica te kao baštinu svakoj od njih darovala jednu od pet Isusovih rana.

Uršulu, najmlađu – našu

sveticu – zapala je rana na Kristovu boku.

Plod je te svete raspodjele bio fantastičan: svih pet djevojčica postadoše kasnije redovnice. Sveta je majka svakoj kćeri jednu Isusovu ranu povjerila na štovanje, ali ih je poučila da će u životu u toj rani uvijek naći utočište. Pouka je bila zorna, uvjerljiva, mati je u miru zaklopila oči, a djevojčice su rasle te jedna za drugom odlazile u samostan.

1670. primila prvu pričest i odmah se pomalo počela uvoditi u mislenu molitvu. Sedam godina kasnije stupit će u samostan klarisa kapucinki u Città di Castello. Tada je svoje ime Uršula promijenila u Veronika.

Sveta je Veronika Giuliani od svog ulaska u samostan shvatila da Gospodin preko nje, kao nekoć i preko sv. Franje Asiškoga, želi obnoviti i očitovati znakove svoje muke. Nju je, kao i serafskoga oca, poput tajanstvenog magneta privlačio lik Isusa raspetoga.

Ona je poput tolikih drugih mistika na krvav način sudjelovala u patnjama muke i tjeskobe našega Gospodina. Stalno je proživljavala bičevanje, trnovo krunjenje, križni put i raspeće, sve tajne Velikoga petka. To je bila njezina posebnost, to je njezina poruka nama, poruka o Kristu i to Raspetome. Iz Dnevnika Svete Veronike: "Danas mi se pojavila bol na rukama i na srcu, i dragocjenu noć provela sam u mukama i patnjama. Bogu hvala! Ujutro sam pristupila sakramentu pokore, iz kojeg sam crpila snagu da više trpim. Zatim, kod svete sam Pričesti osjetila, u meni nepoznatim novim unutarnjim osjećajem milost Boga koji u dubini duše kraljuje i vlada. Osim toga doživjela je i moždani udar s trajnim posljedicama. Kako je uz to

bolovala i od kroničnih trbušnih bolesti. Svetica je to strpljivo podnosila živo sudjelujući s Isusovim patnjama. Njezina se svetost pročula nadaleko, te je proglašena i štovana kao zaštitnica od moždanog udara i febrilnih trbušnih bolesti, pogotovo upale crvuljka (slijepog crijeva) i dizenterije.

Preminula je nakon mnogih dragovoljnih trpljenja sudjelujući živo u Kristovim mukama 9. srpnja 1727. uvečer. Blaženom ju je proglasio Pio VII., a svetom Grgur XVI.

KRATKA HOMILIJA ZA 14. ned./god. A

"Svako vrijeme nosi svoje breme." Koliko li smo samo puta čuli ovu narodnu poslovicu, a i sami je koristili u pojedinim životnim trenucima kada nam je bilo teško. Životne brige i obaveze često nas toliko pritišću zemlji da se pitamo ima li smisla uopće što poduzimati i boriti se kako bi život bio ugodniji i ljepši. Tu nam brigu želi gospodin Isus danas umanjiti.

Isus je upotrijebio sliku ljudi svojega vremena, vitalnu za ondašnju ekonomiju obrade zemlje, koju su oni vrlo dobro razumjeli. Danas bi upotrijebio najvjerojatnije neku sliku iz kompjuterskog svijeta, jer bi tu sliku današnji svijet najbolje razumio. Isus dobro poznaje muku tadašnjeg čovjeka, situacije kada ljudi jedni za druge postaju slijepi, situacije koje pritišću dušu. On zna za teret siromaštva i osamljenosti, teret onih koji tuguju za mrtvima. Poznata su mu opterećenja duše kao što su depresije, malodušje, očaj. I zato svima tima i takvima govori: dođite svi vi k meni, ja ću vam pružiti mir, spokoj, olakšanje.

Isus, dakle, ne veli: ja ću uzeti vaš teret, osloboditi vas svih životnih muka i problema. Ne, on poručuje: dajem vam oruđe kojim ćete lakše prevladati terete koji vas pritišću! Uzmite jaram moj na sebe! Ako ćete slijediti moj primjer, ako ćete učiti od mene - tada ćete imati snage sve izdržati.

Ta poruka Evanđelja postaje vrlo aktualna za nas, jer svaki od nas iskušava terete i opterećenja kojima moderno društvo opterećuje i ujarmljuje današnjeg čovjeka. Lažni i visoki standard za koji se čovjek bori svim silama svoga života, ugled u društvu i što viši položaj, naklonost prijatelja koju čovjek želi zadobiti pod svaku cijenu često zaboravljajući vlastitu obitelj i one ljude za koje je životno odgovoran.

Kada prođu najvitalnije godine života, pomalo se plašimo jarma u koji smo upregnuti. Počinjemo se buniti jer nam fizičke snage klonu. U takvoj situaciji dolazi Isus i progovara riječi današnjeg Evanđelja. On razumije naše jarmove, i njihov teret koji nas je opterećivao i životni umor koji su nam ti jarmovi prouzrokovali. Stoga nam Isus danas predlaže odbaciti tuđe jarmove i tuđa ropstva i prihvatiti "njegov jaram", te na taj način nastaviti hod izabranoga naroda koji je davno prije nas sklopio Savez s Gospodinom Bogom i prihvatio jaram saveza, a to su Riječi Božje ili njegovi naputci kako treba živjeti. Prihvatiti Isusov jaram znači uzeti Isusa za suputnika u vlastitom životu, i zajedno s njime prolaziti kroz sve situacije života. Jaram u sebi također uključuje zajednički hod stazom života. Kao što dvije životnije upregnute u jaram zajedno vuku teret kola i dijele težinu i teškoću, jednako tako čovjek, ako je odabrao Isusa za životnog suputnika, zajedno s Isusom nosi teret života. Prihvatiti Isusov jaram ima dvostruko značenje. S jedne strane znači prihvatiti Isusov stil života, njegove riječi i naputke, njegovu ljubav i dobrotu, njegovo zauzimanje za slabog i nezaštićenog čovjeka, te biti spreman ljubiti druge kako je ljubio Isus, a s druge strane znači imati Isusa kao životnog prijatelja koji je uključen u jaram mojega života i zajedno sa mnom vuče jaram naprijed, osobito u onim trenucima kada moja životna snaga popušta, pa bilo to u mojoj 25. godini, ili 70. godini života.

Čovjekov život u sebi uključuje različite životne situacije i mnogi trenuci čovjekovog života čine se naporni i teški, te možemo reći da se takvim trenucima priliči slika jarma o kojoj smo danas razmišljali. Obaveze i odgovornosti često pritišću čovjekova leđa, a nerijetko se događa da su u jaram pojedinca uključene negativne snage koje usporavaju i otežavaju hod prema cilju. Prihvatimo prijatelja Isusa u naš životni jaram kao suputnika, pa će i naše breme života postati lako, a život lijep i sladak. "Učite se od mene jer sam blaga, krotka i ponizna srca." Blag i krotak znači: vidjeti dobro u čovjeku i tako mu pristupati, a ponizan - imati hrabrosti i odvažnosti služiti čovjeku, dati se "upregnuti" u korist drugome. Uzmimo taj jaram na sebe, jaram koji znači: ljubiti Boga i radi Njega čovjeka - siromašnog, bolesnog, osamljenog, gladnog.